

بسمه تعالى

الله في كل عاليٍ شفاعةٌ بِدُوْلَتِي مُحَمَّدٌ بِرَوْسِيَّةٍ لِّقُوْنَجُونَ

عربی، زبان قرآن

پایاہ هفتہ

دورہ اول متوسطہ

الدَّرْسُ الثَّالِثُ (ضمير)

كَيْفَ حَالُكَ؟ آنَا بِخَيْرٍ وَ كَيْفَ أَنتِ؟

كفت و كو	جواره		يدو	آب (أبيو)
خيايان	شارعه		يکي ان، کسی	آخده
صبع يه خير	صباح الخير، صباح النوره		خانواحه	أنسرة
خداحافظ	في آمان اللهم		که، کسی که	اللهم
چظر	كنفه		يه اميد دیدار	إلى اللقاء
يه سلامت	صغ الشلاقه		خوبم	آنا ياخير
يرمان، يـ ما هـ تـ مـ لـ مـ، هـ تـ لـ مـ	سته قـ تـ قـ لـ دـ		خوش آميدید	آهـ لـ آـ وـ شـ هـ لـ آـ يـ كـ مـ
بيان	نهاية		کـ دـ اـ مـ، چـ	أـ نـ يـ
يشان، آنهـ يـ آـ نـ دـ وـ چـ وـ چـ مـ، صـ وـ شـ	نـ هـ مـ		پـ دـ رـ بـ زـ رـ	جـ دـ، جـ دـ

حَمِيدٌ:

- صَبَّاخَ التُّورِ.
- أَنَا بِخَيْرٍ وَ كَيْفَ أَنْتَ؟
- أَنَا مِنْ إِيرَانَ وَ مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟
- لَا أَنَا مِنْ هَازِنْدَرَانَ.
- مَا اسْمُكَ؟
- إِسْمِي حَمِيدٌ.

سَمِيرٌ:

- أَهْلًا وَ سَهْلًا بِكُمْ صَبَّاخَ الْخَيْرِ.
- كَيْفَ حَالُكَ؟
- أَنَا بِخَيْرٍ؛ مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟
- أَنَا مِنَ الْعِرَاقِ؛ هَلْ أَنْتَ مِنْ مشهد؟
- وَ أَنَا مِنَ الْبَصْرَةِ.
- إِسْمِي سَمِيرٌ وَ مَا اسْمُكَ؟

- أَيْنَ أَسْرَتُكَ؟

- هُمْ جَالِسُونَ هُنَاكَ.

ذَلِكَ أَبِي وَ تِلْكَ أُمِّي.

ذَلِكَ جَدِّي وَ تِلْكَ جَدَّتِي.

- فِي نِهَايَةِ هَذَا الشَّارِعِ.

- ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ.

- هُوَ أَخِي.

- إِسْمُهُ جَعْفَرٌ.

- إِلَى الْلِّقَاءِ. مَعَ السَّلَامَةِ.

- أَيْنَ فُنْدُقُكُمْ؟

- كَمْ يَوْمًا أَنْتُمْ فِي كَرْبَلَاءِ؟

- مَنْ هَذَا الْوَلَدُ؟

- مَا اسْمُهُ؟

- فِي أَمَانِ اللَّهِ.

الدَّرْسُ الرَّابِعُ
حِوارُ بَيْنَ وَلَدِينِ
گفتگویی میان دو پسر

سَمِيرٌ: سلام بر تو

حمید: سلام و رحمت و برکتهای خدا بر تو

صَبَاحَ الْخَيْرِ: صبح بخر

صَبَاحَ النُّورِ: صبح و روشنایی

كَيْفَ: حالت چطور است؟

أَنَا بِخَيْرٍ: مَنْ خَوْبِمْ. وَ تُو چَطُورِي؟

أَنَا بِخَيْرٍ مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ : مَنْ خَوْبِمْ اهْلِ كِجَاهِي؟

أَنَا مِنْ إِيرَانْ: مَنْ اهْلِ إِيرَانْ هَسْتَمْ. وَ تُو اهْلِ كِجَاهِي؟

أَنَا مِنْ الْعِرَاقْ: مَنْ اهْلِ عَرَاقْ هَسْتَمْ. آَيَا تُو اهْلِ مشَهْدِي؟

لَا أَنَا: نَهْ مَنْ اهْلِ مَازْفَنْدَرَانْ دَرْ شَمَالِ إِيرَانْ هَسْتَمْ.

وَ أَنَا مِنْ الْبَصَرَةِ: وَ مَنْ اهْلِ بَصَرَهْ دَرْ جَنُوبِ عَرَاقْ هَسْتَمْ.

ما اسْمِكْ؟ اسْمِتْ چِيست؟

اسْمِي: اسْمِمْ سَمِيرْ اسْتَ وَ اسْمِمْ تُو چِيست؟ اسْمِمْ حَمِيدْ اسْتَ.

أَيْنَ أَسْرَتُكْ؟ خَانُواَدَهْ اتْ كِجا هَسْتَنَدْ؟

هُمْ: آنها آنجا نشسته اند.

ذَلِكَ أَبِي: آن پدرم است و آن مادرم است.

ذَلِكَ جَدِّي: آن پدر بزرگم و آن مادر بزرگم است.

آینَ فُندُقُكُمْ؟: هتلتان کجاست؟ در آخر این خیابان.

كَمْ: شما چند روز در کربلا هستید؟ سه روز

مَنْ: این پسر کیست؟ او برادرم است.

ما اسْمُهُ: اسمش چیست؟ اسمش جعفر است.

فِي أَمَانِ اللَّهِ: خدا حافظ. به امید دیدار. به سلامت.

الَّتِيمَارِين

١) الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ:

بَا تَوْجِهِ بِهِ مَتنُ درس، پاسخ صَحِيحٍ وَ غَلْطٍ را مَعْلُومٌ كُنِيد.

صَحِيحٌ غَلْطٌ

١. سَمِيرٌ مِنْ مَصْرٍ.

٢. جَعْفَرٌ أَخُو حَمِيدٍ.

٣. حَمِيدٌ مِنْ مَازَنَدَرَانٍ.

٤. أُسْرَةُ حَمِيدٍ فِي كَرْبَلَاءَ أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ.

٥. قُنْدُقُ أُسْرَةِ حَمِيدٍ فِي بِداِيَةِ الشَّارِعِ.

به پرسش‌های زیر پاسخ دهید.

- ١- أنا بَخِيرٌ.
- ٢- أنا مِنْ إِيرَانٍ.
- ٣- اسْمِي عَلَىٰ.
- ٤- فِي شَارِعٍ بَهْشَتِي

١. كَيْفَ حَالُكَ؟ (كيف حالك؟)
٢. مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ (من أين أنت؟)
٣. مَا اسْمُكَ؟ (ما اسمك؟)
٤. أَيْنَ بَيْشَكَ؟ (أين بيشك؟)

القرآنیات

بخوانید و ترجمه کنید.

- آیة الكرسي

۱. ما هي سيدۃ آيات القرآن؟

۱- سرور و آقای آیه های قرآن چیست؟ آیه الكرسى

۲. آئی سورهٔ یا شم **آحد** الفلزات؟ - سورهٔ «الْحَدِيد».

أَنَّذَ أَرْسَلْنَا بِكُمْ مِنْ كُلِّ
وَأَنْزَلْنَا مِنْهُمُ الْكَانَ
وَالْمِيزَانَ يَعْلَمُ الظَّانَ
بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ
فِيهِ يَلْتَمِسُ نَحِيدَ وَيَنْتَعِ
لِلثَّالِسِ وَلَتَلْمِسُوا هُنَّ مِنْ
يَصْنَعُونَ وَكُلُّ الْجَاهِلِينَ
اللَّهُ عَزِيزٌ عَلَيْهِمْ

۲- کدام سوره به نام یکی از فلزات است؟ حديد (آهن)

۳. ما هي السورة **التي** يُاَشْمَمُ اَمْرَأَةً؟ - سورهٔ «مَرْيَم».

۳- سوره‌ای که به نام زن است چیست؟ سوره مریم

نظرة إلى الدرس الثالث

نگاهی به درس سوم

خصیصهای منفصل					فارسی
عربی					فارسی
أنا	أنا شَارِخَةٌ.	أنا	أنا شَارِخَةٌ.	من	
أنت (مفرد مؤنث)	أنت (مفرد مؤنث)	أنت (مفرد مؤنث)	أنت (مفرد مؤنث)	تو	
هي (مفرد مؤنث)	هي جميلةٌ.	هي (مفرد مؤنث)	هي جميلةٌ.	او	
تحن	تحن واقفان.	تحن	تحن واقفان.	ما	
أنتما (مثنى مؤنث)	أنتما (مثنى مؤنث)	أنتم (جمع مذكر)	أنتم (جمع مذكر)	شما	
أنتما قسر و رنان.	أنتما عسر و رنان.	أنتم عسر و رنان.	أنتم عسر و رنان.		
هم (مثنى مؤنث)	هم (مثنى مؤنث)	هم (جمع مذكر)	هم (جمع مذكر)		
هم جالستاني.	هم جالستاني.	هم جالستون.	هم جالستون.	ایمان (آنها)	

۳. قابل توجه داشتن آموزان:
متکالم این بخش، چندین بخش است. شما قبل از محتوای این صفحه‌ها را آموخته‌اید. اکنون در این بخش، آنها را در دسته‌بندی مرتب متعارضه می‌کنید. قابل از کاربران این بخش از نزد پیش‌نمایش کنید؛ سپس در کلاس درس، صرفه رفع اشکال کنید.

ضمیرهای متصل

فارسی	حروف
شما	شـ
شـ (مفرد مذکور) تیـشـ	شـ (مفرد مذکور) تیـشـ
شـ هـ (مفرد مذکور) تیـشـهـ	شـ هـ (مفرد مذکور) تیـشـهـ
شـ هـا (مثنی مذکور) تیـشـهـا	شـ هـا (مثنی مذکور) تیـشـهـا
شـ هـا	شـ هـا
شـها (مثنی موقت) تیـشـهـما	شـها (مثنی مذکور) تیـشـهـما
شـها ، یـشـها (مثنی موقت) تیـشـهـما	شـها ، یـشـها (مثنی مذکور) تیـشـهـما
شـ هـ ، یـشـ هـ (جمع مذکور) تیـشـهـ	شـ هـ ، یـشـ هـ (جمع مذکور) تیـشـهـ
شـ هـ ، یـشـ هـ (جمع مذکور) تیـشـهـ	شـ هـ ، یـشـ هـ (جمع مذکور) تیـشـهـ

ضمير							
ترجمة فارسی	متصل		ترجمة فارسی	منفصل		مفرد	متثنی
	صادر	مؤقت		صادر	مؤقت		
ـ او ـ ایشان ـ ایهشان (ـ آن دو) ـ ایشان ـ ایهشان (ـ آنها)	ـ ها	ـ هـ	ـ او ـ ایشان (آن دو) ـ ایشان (آنها)	ـ هـ	ـ هـ	ـ هـ	ـ هـ
ـ تو ـ شما (دو نفر) ـ شما (چند نفر)	ـ لـ	ـ لـ	ـ تو ـ شما (دو نفر) ـ شما (چند نفر)	ـ آنتـ	ـ آنتـ	ـ آنتـ	ـ آنتـ
ـ من ـ ما	ـ سـ	ـ سـ	ـ من ـ ما	ـ آنا	ـ تـ	ـ مـ	ـ مـ

فعل ماضى

قرأت

كتب

سمعت

رقص

صبرت

حزنت

عرفت

جلسَ

لعبوا

علمنَ

وقفتا

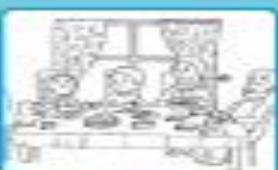
صعدنا

وصلَا

فرختن

أكلنا

نظرتما

مروزی بر ضمایر و افعال

ضمیر : کلمه ای است که در جمله جانشین اسم می شود و از تکرار اسم جلوگیری می کند.

ضمایر در زبان فارسی ۶ تا است.

من (اول شخص مفرد) تو (دوم شخص مفرد) او(سوم شخص مفرد)

ما(اول شخص جمع) آنها (سوم شخص جمع) شما(دوم شخص جمع)

ضمایر در زبان عربی به ۱۴ شکل (یا صیغه) در می آیند که عبارتند از

موث

۱۰-أَنْتِ

۱۱-أَنْتُمَا

۱۲-أَنْتُنَّ

مذکر

۷-أَنْتَ

۸-أَنْتُمَا

۹-أَنْتُمْ

موث

۴-هِيَ

۵-هُمَا

۶-هُنَّ

مذکر

۱-هُوَ

۲-هُمَا

۳-هُم

۱۴-نَحْنُ

۱۳-أَنَا

ضماير به دو دسته تقسيم می شوند :

الف- ضماير مُنْفَصِل (جدا) ب- ضماير مُتَّصِل (چسبیده)

ضماير مُنْفَصِل عبارتند از :

١- هُوَ	٤- هِيَ (او)
٢- هُمَا	٥- هُمَا (آنها)
٣- هُمْ	٦- هُنَّ (آنها)
٧- أَنْتَ	٩- أَنْتُمْ
٨- أَنْتُمَا	١١- أَنْتُمَا (شما)
١٠- أَنْتِ (تو)	١٢- أَنْتُنَّ (شما)
١٣- أَنَا (من)	١٤- نَحْنُ (ما)

ضماير مُتَّصِل عبارتند از:

١- هُ	٤- هِ
٢- هُمَا	٥- هُمَا
٣- هُمْ	٦- هُنَّ
٧- كَ	٩- كُمْ
٨- كُمَا	١١- كُمَا
١٠- كِ	١٢- كُنَّ
١٣- نِي	١٤- نَا

هر ضمیر دارای سه ویژگی است:

۱) از نظر عدد: مفرد - مثنی - جمع

۲) از نظر جنس: مذکر - مؤنث

۳) از نظر شخص: غائب - مُخاطب - مُتكلّم

یادگیری صیغه ها روی انگشتان دست

((نکته : هر بند انگشت ۳ ویژگی دارد))

بندهای اول هر انگشت مفرد است.

بندهای دوم هر انگشت مثنی است.

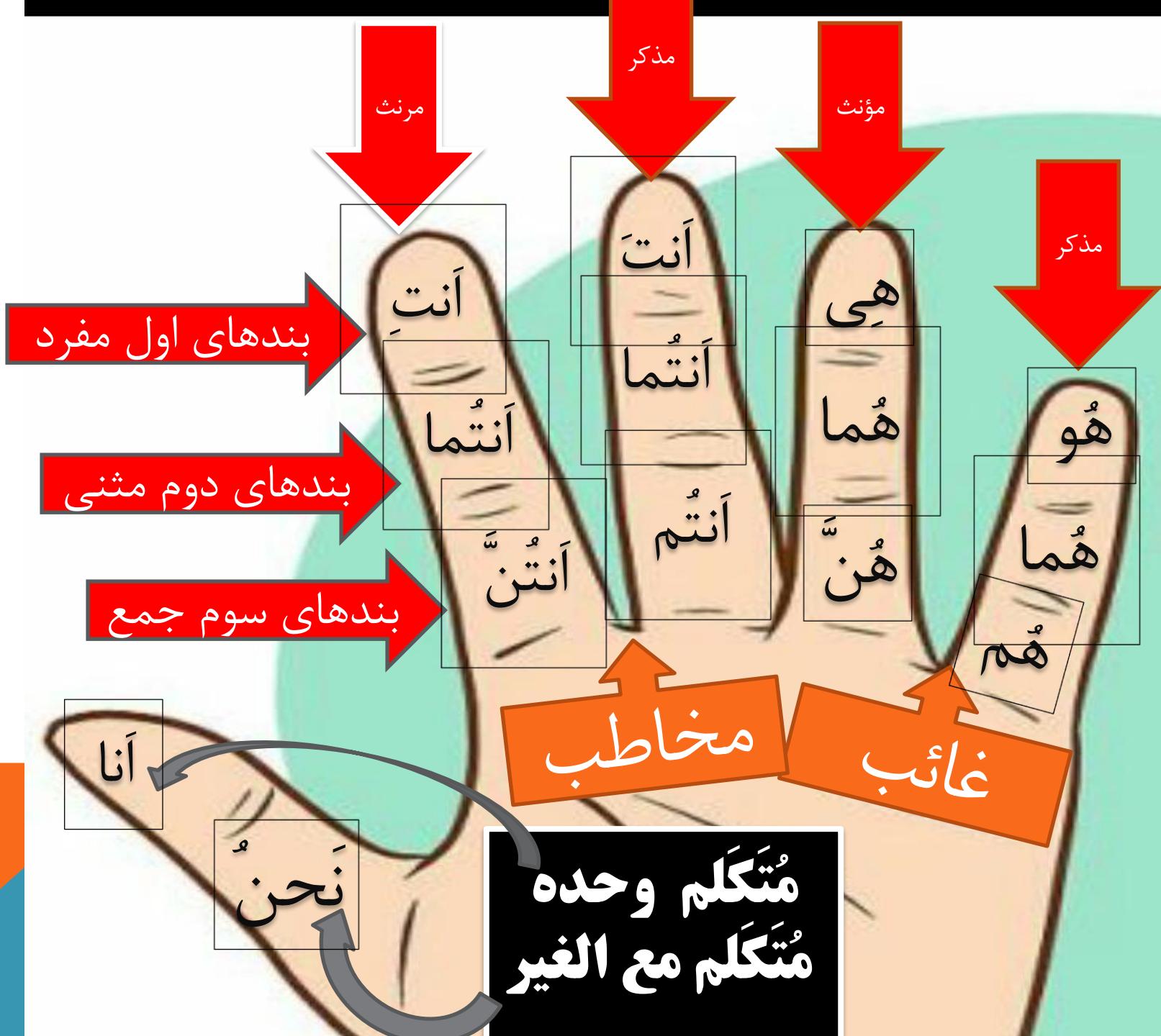
بندهای سوم هر انگشت جمع است.

انگشت اول و سوم مذکر است.

انگشت دوم و چهارم مؤنث است.

انگشت اول و دوم غائب است.

انگشت سوم و چهارم مخاطب است.

صیغه ۱: مفرد مذکر غائب (معنی او می دهد)

صیغه ۲: مثنی مذکر غائب (معنی آنها دو نفر می دهد)

صیغه ۳: جمع مذکر غائب (معنی آنها بیش از دو نفر می دهد)

صیغه ۴: مفرد مونث غائب (معنی او می دهد)

صیغه ۵: مثنی مونث غائب (معنی آنها دو نفر می دهد)

صیغه ۶: جمع مونث غائب (معنی آنها بیش از دو نفر می دهد)

صیغه ۷: مفرد مذکر مخاطب (معنی تو می دهد)

صیغه ۸: مثنی مذکر مخاطب (معنی شما دو نفر می دهد)

صیغه ۹: جمع مذکر مخاطب (معنی شما بیش از دو نفر می دهد)

صیغه ۱۰: مفرد مؤنث مخاطب (معنی تو می دهد)

صیغه ۱۱: مثنی مؤنث مخاطب (معنی شما دو نفر می دهد)

صیغه ۱۲: جمع مؤنث مخاطب (معنی شما بیش از دو نفر می دهد)

صیغه ۱۳: متکلم وحده (معنی من می دهد)

صیغه ۱۴: متکلم مع الغیر (معنی ما می دهد)

فعل به ۲ دسته اصلی تقسیم می شود .

- الف) ماضی : انجام دادن کار در زمان گذشته .
- ب) مضارع : انجام دادن کار در زمان حال و آینده .

در زبان فارسی یک فعل به شش حالت در می آید اما در زبان عربی به ۱۴ حالت(یا صیغه) در می آید . مثلا از نوشتن می توان فعلهای زیر را بدست آورد .

فعل مورد نظر را شش بار می نویسیم و به آخر آنها شناسه هایی را اضافه می کنیم .

نوشت

نوشتی

نوشتم

نوشتند

نوشتید

نوشتیم

کلمه های سه حرفی که با سه الگوی زیر مطابقت کند فعل ماضی است.

١- فعل ٢- فعل ٣- فعل

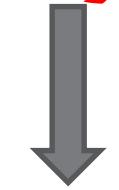
مثال الگوی ۱ (کَتَبَ ، خَرَجَ و...) الگوی ۲ (سَمِعَ ، عَلِمَ و...) الگوی ۳ (بَعْدَ ، قَرُبَ و...)

همانطور که یک فعل در زبان فارسی به شش حالت در می آید در زبان عربی به ۱۴ حالت در می آید، با مثالی این مطلب را توضیح خواهیم داد.

در زبان فارسی اصل فعل (نوشت) را شش بار نوشتهیم و به آخرشان شناسه هایی را اضافه کردیم.

در زبان عربی اصل فعل (مثلا الگوی ۱) را ۱۴ بار می نویسیم و به آخرشان شناسه هایی را اضافه می کنیم.

مؤنث

فَعَلْ

فَعَلْ

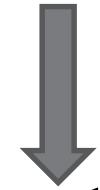
فَعَلْ

تَ

نَتُّمَا

تُّ

مذكر

فَعَلْ

فَعَلْ

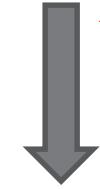
فَعَلْ

فَعَلْ

تَا

تُنَّ

مؤنث

فَعَلْ

فَعَلْ

فَعَلْ

فَعَلْ

وَا

تَمْ

تَمْ

تُمَّ

مذكر

فَعَلْ

فَعَلْ

فَعَلْ

تَ

نَا

ا

مؤنث

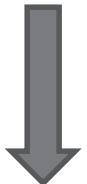

فَعَلْتٌ

فَعَلْتُمْ

فَعَلْتُنَّ

مذكر

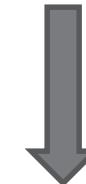

فَعَلْتَ

فَعَلْتُمَا

فَعَلْتُمْ

مؤنث

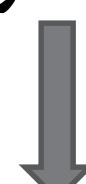

فَعَلَتٌ

فَعَلَتَا

فَعَلَنَّ

مذكر

فَعَلَ

فَعَلَا

فَعَلُوا

فَعَلَنا

فَعَلْتُ

دو روش برای ترجمه فعلهای ماضی

الف) شناسه های آخر فعل ماضی ب) انگشتان دست

الف) اگر بعد از سومین حرف اصلی فعل حرفی نیاید (مثال کتب) یا ت باید که ساکن داشته باشد آن فعل را باید با ضمیر او ترجمه کرد.

کَتَبَتْ : نوشت.

كَتَبَ : نوشت.

اگر بعد از سومین حرف اصلی فعل شناسه الف یا تا باید با ضمیر سمعتا : شنیدند. آنها دو نفر ترجمه شود. سَمِعَا : شنیدند.

اگر بعد از سومین حرف اصلی فعل شناسه وا یا ان باید با ضمیر آنها بیش از دو نفر ترجمه شود.

دَخَلُونَ : داخل شدند

دَخَلُوا : داخل شدند

اگر بعد از سومین حرف اصلی فعل شناسه ت و ت باید با ضمیر تو ترجمه شود.

جَلَسَتْ : نشستی

جَلَسَتْ : نشستی

اگر بعد از سومین حرف اصلی فعل شناسه تما باید با ضمیر شما دو نفر ترجمه شود.

خَرَجْتُمَا : خارج شدید

اگر بعد از سومین حرف اصلی فعل شناسه تُم و تُن باید با ضمیر شما بیش از دو نفر ترجمه شود.

كَتَبْتُنَّ : نوشته شد

كَتَبْتُمْ : نوشته شد

اگر بعد از سومین حرف اصلی فعل شناسه ت باید با ضمیر من ترجمه شود.

رأيت : دیدم

اگر بعد از سومین حرف اصلی فعل شناسه نا باید با ضمیر ما ترجمه شود.

علمنا : دانستیم

ب) انگشتان دست:

اگر فعل یا ضمیر صیغه های ۱ و ۴ باشد معنی (او) می دهد.

اگر فعل یا ضمیر صیغه های ۲-۳-۵-۶ باشد معنی (آنها) می دهد.

اگر فعل یا ضمیر صیغه های ۷ و ۱۰ باشد معنی (تو) می دهد.

اگر فعل یا ضمیر صیغه های ۸-۹-۱۱ و ۱۲ باشد معنی (شما) می دهد.

اگر فعل یا ضمیر صیغه ۱۳ باشد معنی (من) می دهد.

اگر فعل یا ضمیر صیغه ۱۴ باشد معنی (ما) می دهد.

آلَّوان: رنگها

أيضاً: سفید

أصفر: زرد

أزرق: آبی

أسود: سیاه

أخضر: سبز

أحمر: قرمز

أَيُّهَا الْأَصْدِقَاءِ،
وَصَلَّنَا إِلَى نِهايَةِ السَّنَةِ؛
فِي أَمَانِ اللَّهِ؛
حَفِظُكُمُ اللَّهُ؛
مَعَ السَّلَامَةِ؛
وَإِلَى الْلَّقَاءِ فِي الصَّفَّ الثَّامِنِ.

ف
ي
ا
م
ان
الله

